

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI
Žrtava fašizma 7

OPĆINSKI SUD U RIJECI
STALNA SLUŽBA U CRIKVENICI
PRIMLJENO

16-02-2018

Dne 20. god

Poslovni broj GŽ-2366/2015-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Rijeci, OIB: 22883124500, u vijeću sastavljenom od sudaca Larise Crnković, predsjednika vijeća te Vesne Rist, suca izvjestitelja i Ksenije Dimec, člana vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Moko Tours d.o.o. Senj, A. Starčevića 9, zastupanog po Odvjetničkom društvu Travaš i partneri d.o.o. Zagreb, protiv tuženika Republike Hrvatske, zastupane po Općinskom državnom odvjetništvu u Crikvenici, radi naknade štete, odlučujući o žalbi tuženika podnesenoj protiv presude Općinskog suda u Crikvenici posl.br. 9 P-17/2011-63 od 26. ožujka 2015., u sjednici vijeća održanoj 31. siječnja 2018.,

presudio je

Prihvaća se žalba tuženika Republike Hrvatske te se preinačava presuda Općinskog suda u Crikvenici posl.br. 9 P-17/2011-63 od 26. ožujka 2015. u točki I/1. i I/2., i sudi:

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja Moko Tours d.o.o. Senj kojim je tražio da se tuženika Republiku Hrvatsku obveže da mu nadoknadi štetu od 2.495.145,80 kn uz zateznu kamatu od 1. prosinca 2006. do isplate, kao i da mu nadoknadi troškove predmetnog parničnog postupka od 400.141,31 kn.

Tužitelj Moko Tours d.o.o. Senj dužan je tuženiku Republici Hrvatskoj nadoknaditi troškove parničnog postupka od 283.695,00 kn u roku od 15 dana, dok se preostali zahtjev tuženika za naknadu troškova parničnog postupka odbija.

Obrazloženje

Prvostupanjskom presudom djelomično je prihvaćen tužbeni zahtjev tužitelja te je tuženik obvezan tužitelju nadoknaditi štetu od 2.495.145,80 kn uz zateznu kamatu i nadoknaditi troškove parničnog postupka od 400.141,31 kn (točka I/1. i I/2. izreke).

Istom presudom odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kojim je tražio da se tuženika obveže da mu isplati 384.472,00 kn uz zateznu kamatu (točka II izreke).

Tuženik je podnio žalbu protiv prvostupanjske presude (točka I/1. i I/2. izreke) iz svih žalbenih razloga čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ br. 53/91,

91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 28/13 i 89/14; ZPP) predlažući da se prvostupanjska presuda preinači odbijanjem tužbenog zahtjeva tužitelja ili da se prvostupanjska presuda ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovno suđenje.

Žalba je osnovana.

Predmet spora stranaka odnosi se na tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio naknadu štete zbog izgubljene vrijednosti srušene građevine na nekretnini kat.čest. 731 k.o. Senj i uništenog inventara (2.495.145,80 kn uz kamatu), koju građevinu je tuženik srušio 1.-8. prosinca 2006. na temelju rješenja Ureda za prostorno uređenje – Stambeno komunalne poslove – Graditeljstvo i zaštitu okoliša – Ispostava Grada Senja – Građevinska inspekcija UP/I-362-02/97-01/3 od 3. ožujka 1999. i zaključka UP/I-362-02/97-01/03 od 25. ožujka 1999. Predmet spora stranaka odnosio se je i na tužbeni zahtjev kojim je tužitelj tražio povrat isplaćene koncesijske naknade od 384.472,00 kn uz zateznu kamatu.

Prvostupanjski je sud iz rješenja Ureda za prostorno uređenje – Stambeno komunalne poslove – Graditeljstvo i zaštita okoliša – Ispostava Grada Senja – Građevinska inspekcija UP/I-362-02/97-01/03 od 3. ožujka 1999. utvrdio da je istim tužitelju naređeno uklanjanje građevine sagrađene na kat.čest. 731 k.o. Senj i uspostava prijašnjega stanja uklanjanjem materijala, jer da će se u suprotnom uklanjanje građevine i drugi potrebni radovi provesti putem druge osobe na trošak i odgovornost tužitelja. Iz rješenja Ministarstva prostornog uređenja, graditeljstva i stanovanja Republike Hrvatske UP/II-362-02/99-04/609 od 7. svibnja 1999. prvostupanjski je sud utvrdio da je istim odbijena žalba tužitelja podnesena protiv citiranog rješenja od 3. ožujka 1999. Iz zaključka Ureda za prostorno uređenje – Stambeno komunalne poslove – Graditeljstvo i zaštita okoliša – Ispostava Grada Senja – građevinska inspekcija UP/I-362-02/97-01/03 od 25. ožujka 1999. prvostupanjski je sud utvrdio da je citiranim zaključkom utvrđeno da je rješenje posl.br. UP/I-362-02/97-01/03 od 3. ožujka 1999. postalo izvršno 21. ožujka 1999. te da je tužitelj dužan do 10. travnja 1999. ukloniti građevinu s navedene nekretnine jer da će se u suprotnom uklanjanje građevine izvršiti putem druge osobe. Provedenim dokaznim postupkom prvostupanjski je sud utvrdio da je građevina na navedenoj nekretnini uklonjena u razdoblju od 1.-8. prosinca 2006. Iz nalaza i mišljenja sudskog vještaka Mirjane Andres Rogović, dipl.ing.građ. prvostupanjski je sud utvrdio da je vrijednost uklonjene građevine 2.248.592,02 kn, a vrijednost inventara 246.616,78 kn (2.495.145,80 kn). Slijedom opisanih utvrđenja prvostupanjski je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja primjenom čl. 13. Zakona o sustavu državne uprave ("Narodne novine" 190/03: ZSDU) te primjenom čl. 1045., čl. 1046. i čl. 1062. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ 35/05, 41/08, 125/11, 78/15: ZOO/05). Prihvaćajući tužbeni zahtjev tužitelja prvostupanjski je sud osnovanost istog temeljio na činjenici da je građevina na nekretnini kat.čest. 731 k.o. Senj uklonjena 1.-8. prosinca 2006., odnosno izvan roka za izvršenje propisanog odredbom čl. 270. st. 7. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine" 53/91; ZOUP) posljedično čemu da je očito na strani tužitelja nastupila šteta zbog nezakonitog postupanja upravnog tijela koje je provelo izvršenje. Na temelju opisanih utvrđenja i opisanog pravnog zaključka prvostupanjski je sud prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja koji se je odnosio na naknadu štete i obvezao tuženika da tužitelju isplati 2.495.145,80 kn uz zateznu kamatu (točka I/1 i I/2 izreke prvostupanjske presude).

Odlučujući o tužbenom zahtjevu tužitelja koji se je odnosio na povrat koncesijske naknade (384.472,00 kn uz zateznu kamatu) prvostupanjski je sud odbio ovaj dio tužbenog

zahtjeva (točka II izreke prvostupajnske presude), protiv kojeg dijela presude tužitelj nije podnio žalbu.

Odluku o troškovima parničnog postupka prvostupajnski je sud temeljio na čl. 154. i čl. 155. ZPP-a.

Neosnovan je žalbeni razlog tuženika u kojem je naveo da je prvostupajnski sud donošenjem pobijane presude počinio bitnu povredu parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a jer sadržaj obrazloženja prvostupajnske presude ne potvrđuje ispunjenost potrebnih pretpostavki iz citirane zakonske odredbe.

Osporavajući pravilnost primjene materijalnog prava tuženik je u žalbi naveo da je prvostupajnski sud pogrešno prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete temeljeći osnovanost zahtjeva na nezakonitosti i nepravilnosti postupanja tijela državne uprave, koja da su postupila suprotno čl. 270. st. 7. ZOUP, jer da se citirana zakonska odredba treba tumačiti na način da se rok od pet godina odnosi na vrijeme donošenje zaključka o izvršenju, a ne na vrijeme provođenja zaključka o izvršenju. Vezano za isti žalbeni razlog tuženik je naveo da su takvi pravni zaključci izneseni i u presudi Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-912/09-2 od 18. studenoga 2009. i odluci Ustavnog suda Republike Hrvatske U-III/520/2010 od 25. travnja 2013., kojom odlukom je odbijena ustavna tužba podnesena protiv prethodno citirane presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske posl.br. Rev-912/08 od 18. studenoga 2009. Osim toga tuženik je u žalbi naveo da nisu ispunjene niti osnovne pretpostavke za moguće dosuđivanje naknade štete, a koje pretpostavke se odnose na postojanje uzročne veze i nastalu štetu, vezano za koje žalbene razloge je naveo i da tužitelj ne može tražiti naknadu štete u vrijednosti uklonjene bespravno sagrađene građevine na kat.čest. 731 k.o. Senj jer je upravo u okviru citiranih upravnih rješenja i zaključka utvrđeno da je tužitelju naređeno uklanjanje građevine s navedene nekretnine budući da je ista sagrađena bez građevinske dozvole. Tuženik je u žalbi naveo da neosnovanost tužbenog zahtjeva proizlazi i iz činjenice što je tužitelj odbijen s tužbenim zahtjevom na utvrđenje prava vlasništva građevine sagrađene na kat.čest. 731 k.o. Senj, pravomoćnom presudom Općinskog suda u Crikvenici posl.br. P-43/2009 od 25. svibnja 2011. (koja presuda je potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci posl.br. GŽ-5261/2011-8 od 3. rujna 2014.). U odnosu na dosuđenu visinu naknade štete tuženik je u žalbi osporio pravilnost utvrđenog iznosa naknade štete pri tome osporavajući nalaz i mišljenje sudskog vještaka građevinske struke. Zaključno je tuženik u žalbi predložio da se prvostupajnska presuda preinači odbijanjem tužbenog zahtjeva tužitelja.

Svi žalbeni razlozi tuženika su osnovani.

Prvostupajnski je sud pogrešnom primjenom materijalnog prava prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja pogrešno prosuđujući čl. 13. ZSDU vezano za čl. 270. st. 7. ZOUP budući da se navedeni rok od pet godina iz čl. 270. st. 7. ZOUP odnosi na rok za donošenje zaključka o izvršenju, a ne na rok za provođenje izvršenja pa je tuženik osnovano osporio pravilnost primjene materijalnog prava prvostupajnskog suda.

Osim toga na neosnovanost tužbenog zahtjeva tužitelja ukazuju i utvrđene činjenice u prvostupajnskom postupku iz kojih proizlazi da tužitelj nije bio vlasnik navedene nekretnine na kojoj je sagrađena građevina već je bio investitor koji je bespravno sagrađio građevinu, koja je od strane nadležnog upravnog tijela uklonjena i to na temelju konačnih i pravomoćnih odluka upravnog tijela, što isključuje postojanje odgovornosti tuženika budući da u provedbi izvršenja (nakon donesenih citiranih konačnih i pravomoćnih odluka upravnog tijela), nije

bilo štetne radnje niti je postojala uzročna veza niti protupravnost, posljedično čemu upravna tijela nisu postupala nezakonito i nepravilno, zbog čega je tužbeni zahtjev tužitelja za naknadu štete trebalo odbiti.

Irelevantni su žalbeni razlozi tuženika u kojima je osporio pravilnost dosuđene visine naknade štete budući da je prihvatanjem žalbe tuženika preinačena prvostupanijska presuda na način da je tužitelj odbijen s postavljenim tužbenim zahtjevom za naknadu štete.

Budući da je prvostupanijska presuda preinačena primjenom čl. 166. st. 2. vezano za čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a, uključujući primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 91/04, 37/05, 59/07, 148/09, 142/12, 103/14, 118/14, 107/15: Tarifa) odlučeno je o troškovima tuženika u predmetnom parničnom postupku te je tuženiku dosuđen trošak sastavljanja odgovora na zahtjev tužitelja za mirno rješenje spora 25.745,00 kn, trošak sastavljanja odgovora na tužbu 25.745,00 kn, trošak zastupanja na ročištu 28. studenoga 2008. godine 25.745,00 kn, trošak sastavljanja podneska od 6. svibnja 2011. godine 6.436,25 kn, trošak zastupanja na ročištu 29. travnja 2011. godine 12.872,50 kn i ročišta 3. lipnja 2011. godine 25.745,00 kn, trošak sastavljanja podneska od 28. veljače 2014. godine 25.745,00 kn, trošak zastupanja na ročištima 4. ožujka 2014., 22. srpnja 2014. i 24. veljače 2015. godine po 25.745,00 kn, trošak podneska od 23. veljače 2015. godine 25.745,00 kn, trošak zastupanja na ročištu 26. ožujka 2015. godine 500,00 kn i trošak sastavljanja žalbe 32.181,25 kn (Tbr. 7/1, 8/1, 8/3, 9/1, 9/2, 9/3 i 10/1 Tarife), što predstavlja trošak parničnog postupka od 283.695,00 kn, dok je tuženik odbijen s preostalim zahtjevom za naknadu troškova parničnog postupka (čl. 155. ZPP-a).

Slijedom obrazloženog odlučeno je kao u izreci ove presude primjenom čl. 373. t. 3. ZPP-a.

Prvostupanijska presuda u točki II izreke, kao nepobijana, ostaje neizmijenjena.

U Rijeci 31. siječnja 2018.

Predsjednik vijeća

Larisa Crnković, v.r.

Za točnost otpisatka – ovlaštenj službenik
NEVENA PRPIĆ

